

Izdaja Zavod za gospodarsko propagando - Domžale, Ljubljanska 92 - Ureja uredniški odbor - Odgovorni urednik Milan Flerin - Izhaja vsakega 25. v mesecu - Žiro račun 600-20/602-6 - Cena 20 dinarjev - Tiska tiskarna Toneta Tomšiča, v Ljubljani

Leto IV. — št. 5

Dovzetje, 15. maja 1965

Občinski poročevalec

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE DOMŽALF

20 let graditve socialistične demokracije

Praznovanje 20-letnice zmage narodov Jugoslavije nad fašističnimi zavojevalci naj bo usmerjeno v obujanje spominov iz časa NOV in v iskanje novih oblik in metod dela pri utrjevanju neposredne socialistične demokracije. Minilo je 20 let graditve — dvajset trudopolnih let razvojne poti, ki so v sebi nosila množico nasprotij pri graditvi demokracije in socialističnih odnosov.

Delovni ljudje Slovenije, osvobojeni gospodarskega izkoriščanja in političnega zatiranja smo v tem obdobju bistveno spremenili podobo naše domovine. Komunistična partija in Osvobodilna fronta slovenskega naroda sta široko in zavestno pobudo delavskega razreda in ljudskih množic, sproščeno že v osvobodilnem boju, razvili v organiziran napor za razvoj socialističnega samoupravljanja.

Obenem z obnovo razrušene domovine in pospešenim gospodarskim razvojem smo dosledno uvajali take družbene odnose, ki v osnovi onemočajo uveljavljanje birokratizma kot tudi individualističnega egoizma, ker v bistvu oba odtujujeta delovnemu človeku oblast in upravljanje družbenih zadev.

Samoupravljanje omogoča usklajevanje individualnih materialnih in moralnih teženj s splošnimi družbenimi in s tem predstavlja vzvod za najhitrejši razvoj materialne podlage družbe in rast socialističnih odnosov.

Ob proslavah v spomin na zgodovinske dni narodnoosvobodilne borbe se sestajajo nekdanji borci in sedanji graditelji socializma, pred očmi pa jim je neprestano herojski lik tovariša Tita. Njemu veljajo tudi naše čestitke za njegov 73. rojstni dan

Na podlagi 74. člena statuta občine Domžale je njena skupščina na svoji 2. seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 22. aprila 1965 sprejela

SKLEP

o izvolitvi svetov skupščine občine Domžale

Izvoljeni so bili:

1. V svet za splošne in notranje zadeve za predsednika:

Zibelnik Janez, Mengeš;

za člane:

Breznik Herman, Domžale,
Bogataj Bojan, Domžale,
Smolnikar Lado, Dob,
Klopčič Martin, Domžale,
Cerne Jakob, Domžale,
Korošec Milan, Količevko,
Lož Jože, Domžale-Studa
Fabčič Ivica, I. osn. šola Domžale,
Baloh Emil, PLM Domžale,
Skarja Anton, Induplati Jarše.

2. V svet za družbeni plan in finance za predsednika:

Varšek Miro, Trak Mengeš;

za člane:

Bogataj Vida, Toko Domžale,
Habat Stane, obrtnik, Trzin,
Brvar Štefan, zas. kmet Trojane
Rihtar Sandi, Papirnica,
Roglič Franc, TOSAMA,
Klemenc Albin, KB Domžale,
Kržan Angelca, Sončnica Vir,
Vidali Jolanda, SDK,
Blejc Anton, Mengeš,
Otrin Janez, Termit.

3. V svet za industrijo

za predsednika:

Ukmar Janko, Induplati Jarše;

za člane:

Detiček ing. Jurij, ZKI Domžale,
Papež ing. Igor, Lek Mengeš,
Podlipnik ing. Martin, Melodija,
Zanoškar Jaka, Papirnica,
Cankar Andrej, LIP Radomlje,
Osolin Ivanka, TOSAMA
Konjar Marjan, Universale,
Zule Vid, Sončnica,
Milanovič ing. Aleksander, Trak Mengeš,
Štrumbelj Franc, TOKO Domžale.

4. V svet za trgovino, gostinstvo in turizem za predsednika:

Konšek Rajka, Trojane;

za člane:

Mežnar Angelca, Količevko,
Pišek Slavko, Mengeš,
Gašperin dr. Franc, Domžale,

Capuder Franc, Lukovica,
Pecelj Danica, gostišče Domžale,
Likar Milan, Plan. druš. Domžale,
Repovž Anton, Napredek Domžale,
Ručman Alojz, Zveza tabor. Domžale,
Maver Emil, Trak Mengš.
Cvetko Andrej, Zavod za gospod. propagando.

5. V svet za stanovanjske in komunalne zadeve ter zadeve krajevnih skupnosti za predsednika:

Mežan ing. Janez, Radomlje;

za člane:

Merela Janez, Žeje,
Flajs Breda, Domžale,
Testen Stane, Jarše,
Smolnik Ivo, Domžale,
Pirc Alfonz, Domžale,
Habat Stane, Trzin,
Sever Dane, Gradbeno pod. Domžale,
Ovca Franc, Blagovica,
Otolani Jože, Moravče,
Zupan Ivan, Mengš.

6. V svet za gradbeništvo in urbanizem za predsednika:

Zevnik Jože, Domžale;

za člane:

Omahna ing. Stane, Domžale,
Rakef Franc, Trzin,
Flajs ing. Dušan, Grad. pod. Domžale,
Lipar Ivo, Mengš,
Novak Janez, Moravče,
Dečko ing. Tone, Jarše,
Mavser Franc, Nožice,
Vidali Ivo, Mengš.

7. V svet za obrt

za predsednika:

Držanič Vili, TAMIZ;

za člane:

Stupica Franc, Prevoje,
Andrejka Alfonz, Opekarna Radomlje,
Okršlar Vinko, obrtnik Domžale,
Korošec Janez, Mizarstvo Moravče,
Jare Ivo, Avtoservis,
Mrčun Jože, Mengš.

8. V svet za kmetijstvo in gozdarstvo

za predsednika:

Simončič ing. Lado, Semesadika;

za člane:

Nussberger Oskar, Agrokombinat,
Avšič ing. Alojz, Poiz. center Jablje,
Zajc ing. Jože, Agrokom. – poljed.,
Celarc ing. Roman, GG Domžale,
Vidic Ivan, zaseb. kmet Hrastnik,
Gubanc Peter, Agrokombinat,
Skok Zdene, Ribljsko druš. Domžale,
Kern Vinko, Lovsko druš. Mengš,
Cerar Matilda, študent Domžale,
Cestnik ing. Jožica, Agrokomb. Crnolo,
Štošicky Franc, Agrokomb. obrat kooperacija Lukovica,
Grčar Stanka, Agrokomb. obrat kooperacija Lukovica.

9. V svet za šolstvo

za predsednika:

Lipovšek Majda, šola Brdo,

za člane:

Zibelnik Tončka, šola Mengš,
Lenič Jernej, Domžale,
Rugelj Mara, II. osn. šola Domžale,
Sever Vladimira, Mengš,
Penič Albin, šola Vrhpolje,
Jeras Peter, Strok. izob. center Domžale,
Kolenc Mihaela, STUGS Domžale,
Vodnik Nace, Posebna šola Homec,
Jerman Janka, šola Dob,

Samoupravljanje smo v tem obdobju postopoma razširjali na vsa področja družbenega življenja in dela. Razvijali smo znanstveno in raziskovalno delo in ga že v precejšnji meri naslonili na potrebe družbene prakse. Uspešno smo razširili vse vrste vzgojnih izobraževalnih in kulturnih dejavnosti. Napor, da bi zagotovili slehernemu človeku zdravstveno in socialno varstvo, so dali že pomembne rezultate.

Tako ustvarjalno delo je prispevalo k rastočemu pomenu socialistične Jugoslavije v mednarodnih odnosih, v mednarodnem delavskem gibanju in njeni vlogi pri krepitevi svetovnih sil socializma, miru in boja proti kolonialnim in agresivnim silam, ki še obstajajo.

Ob pregledovanju dosedanjih uspehov in rezultatov dela ugotavljamo, da moramo danes in v prihodnje na poti doslednejše graditve socialističnih družbenih odnosov reševati obstoječa protislovja in vprašanja, ki se dnevno porajajo z jasno usmerjenostjo in odločnostjo glede osnov in smotrov naših naporov in dela.

Prizadevati si torej moramo za ustvarjanje možnosti in odnosov, v katerih bo vsakdo med nami v svojem in družbenem interesu lahko še bolj vplival na svoj položaj v delovnem procesu na delitev ustvarjenega proizvoda in na vse odločitve glede gospodarskega in celotnega družbenega razvoja. Dosledneje moramo uveljavljati tako delitev po delu, ki bo v skladu z doseženo produktivnostjo, da bodo tako vsi delovni ljudje glede tega v enakem pložaju.

Nove probleme v življenju družine in posameznika, ki nastajajo z bistveno spremenjeno strukturo prebivalstva v Sloveniji in v občini in udeležbo žensk v političnem in ekonomskem življenju, moramo pospešeno reševati. Poleg organiziranih skrbiv za razvoj družbene prehrane, za urejeno preskrbo, za razvoj raznih storitvenih in rekreativnih dejavnosti, za pospešeno stanovanjsko graditev je predvsem nujno hitreje premagati zaostanjanja, ki se ob tem kažejo v ustvarjanju družbene materialne osnove za otroško varstvo in vzgojo mladine, kot je tudi nujno pospešiti razvoj tistih socialnih in družbenih dejavnosti, ki pomagajo družinam in posebej zapošlenim materam.

Današnja komuna mora v spremenjenih okolišinah nadaljevati slavne tradicije narodnoosvobodilnih odborov, biti mora usklajevalec naporov posameznikov in delovnih organizacij za zboljšanje življenja delovnih ljudi in vseh občanov. Taka aktivnost v občini mora omogočiti občanom tudi odločujoč vpliv pri vseh zadevah, ki se rešujejo v okviru občine, republike in federacije, skratka povsod, kjer gre za usklajevanje ožjih in širših družbenih interesov.

Vse bolj demokratične in javne oblike našega družbenega življenja odkrivajo pomanjkljivosti, napake in protislovja, ki spremljajo socialistično graditev, hkrati pa tudi omogočajo, da se sproščajo različne negativne težnje ostankov premaganega družbenega sistema. To nas ne sme zadržati v nadaljnjem razvoju demokratizma in socialističnega samoupravljanja, terja pa nenehno kritičnost in samokritičnost samoupravljalcev in občanov.

Ustvarjalna kritika nujno izhaja iz socialističnih pozicij in je usmerjena k razvijanju celovite in svobodne človeške osebnosti, ki se zaveda odvisnosti in solidarnosti med ljudmi ter odgovornosti za svoj in celotni družbeni razvoj.

Družbeno-politične organizacije, predvsem pa Socialistična zveza in Zveza komunistov morajo biti instrument dejavne kritike občana in samoupravljalca samega in ga zanjo oboroževati s sodobnimi znanstvenimi spoznanji ter mu politično in organizacijsko omogočati, da napake in protislovja sproti odpravlja in premaguje.

Te naloge bomo izpolnjevali v duhu, ki je bil rojen z osvobodilno fronto, ki se je razvil v osvobodilni borbi in nadalje uveljavljal v vsej naši socialistični graditvi. Samo tako bomo lahko uresničevali družbene smotre, ki smo jih postavili v programu dela socialistične zveze, programu Zveze komunistov, ki sta obenem programa vseh delovnih ljudi Jugoslavije.

Občinski odbor SZDL Domžale želi ob praznovanju 20-letnice zmage vsem občanom mnogo uspehov pri nadaljnji graditvi socialističnih družbenih odnosov.

Občinski odbor SZDL
Domžale

Cesnik Jožica, šola Radomlje.

10. V svet za kulturo in prosveto

za predsednika:

Križaj Anton, Ihan;

za člane:

Krištof Bojan, Radomlje,

Habe Stane, Domžale,
Zajc Andrej, Domžale,
Ulčar Janez, STUGS Domžale,
Mlakar Štefka, šola Mengš,
Strehovec Rudi, šola Mengš,
Berlot Srečko, šola Moravče,
Vodopivec Milena, II. osn. šola Domžale,

Cerar Tončka, Lukovica,
Brojan Matjaž, Domžale.

11. V svet za telesno kulturo

za predsednika:

Orehk Avgust, Domžale;

za člane:

Sircelj dr. Mitja, Domžale,
Košir Ela, I. osn. šola Domžale,
Rak Franc, Ihan,
Maligoj Roman, Mengeš,
Zalokar Jože, Mengeš,
Zevnik Jože, Domžale,
Novak Franc, Moravče,
Vavpetič Vid, Papirnica,
Zule Pavlin, Domžale,
Jansa Janez, Lukovica.

12. V svet za delo

za predsednika:

Kaliman Marjan, ZKI Domžale;

za člane:

Deržič Ivan, Induplati,
Černe Marjan, Papirnica,
Prosen Ivica, Lek Mengeš,
Sraj Ivan, Melodija,
Rosulnik Slavko, TOSAMA,
Sedušak Franc, Zav. za zaposl. delavcev,
Logar Marija, TOKO Domžale,
Košnjak Miro, Agrokombinat Mengeš.

13. V svet za socialno varstvo in varstvo družine

za predsednika:

Sink Franc, Mengeš;

za člane:

Skrlj Malka, Zavod za soc. zavarovanje,
Mlakar Ančka, Toko,
Bevk Francka, Količovo,
Avbelj Franc-Lojko, Vir,
Pergar Franc, Moravče,
Majcen Vinko, Mengeš,
Florjančič Jože, Blagovica,

Slapar Vera, Menges,
Grilj Marija, šola Radomlje,
Cerar Janez, Domžale.

14. V svet za zdravstvo

za predsednika:
Kovač dr. Kalan Mirjam, Zdrav. dom
Domžale;

za člane:

Leb Tilka, Zdr. postaja Menges,
Zabret Franc, Menges,
Kosmač Jože, Obč. odbor RK Domžale,
Komotar Jelka, Lukovica,
Vresk Vlasta, šola Moravče,
Skrinjar Majda, ambulanta Induplati,
Orehk Anton, Papirnica,
Skrjanec Ema, Posebna šola Homec.
Številka: 020-5/65
Domžale, dne 22. aprila 1965

Predsednik
skupščine občine Domžale:
Jože Pogačnik

Dve seji občinske skupščine v mesecu aprilu

Obnovljena skupščina se je po konstituiranju sestala 22. IV. 1965 na prvo delovno sejo, kateri je od 78 odbornikov oben zborov prisostvovalo 65 odbornikov. Najprej je predsednik občinske volilne komisije podal poročilo o izidu volitev poslancev v republiški zbor skupščine SR Slovenije. Na podlagi prevezetih in pregledanih volilnih spisov, ki so jih dostavili volilni odbori iz 27 volišč, je občinska volilna komisija ugotovila, da je bilo v volilni enoti št. 39 DOMŽALE I, v kateri so bile 18. IV. 1965 volitve poslancev v republiški zbor, vpisanih 10.488 volivcev. Od teh jih je glasovalo 9469, neveljavnih je bilo 1006 glasovnic, za kandidata je bilo oddanih 8463 glasov. Po navedenem izidu je občinska volilna komisija ugotovila, da je z absolutno večino v smislu določbe 1. odstavka 126. člena navedenega zakona o volitvah poslancev SRS za poslanca REPUBLIKSKEGA ZBORA bila izvoljena IVKOVIC Marija, invalidska upokojenka z Vira, Saranovičeva 6.

Nato je skupščina obravnavala poročilo službe družbenega knjigovodstva o zaključnih računih gospodarskih organizacij za leto 1964. Če se pogledajo dosežki gospodarskih organizacij skozi specifičnost poslovanja v l. 1964, je ugotovljeno, da se je negativno odrazila predvsem slaba oskrba z reproduksijskim materialom, za pozitivne pa se lahko ocenijo spremembe v plačevanju nekaterih družbenih prispevkov in pa, da so se gospodarske organizacije v večji meri oslonile na lastne vire dohodkov.

Nadalje je 25 odbornikov razpravljalo o poročilu o cestni problematiki, ki ga je za skupščino pripravil svet za splošne in notranje zadeve, s katerim je seznanil skupščino o stanju in ukrepih za preprečevanje prometnih nesreč, vzdrževanje cest in drugimi vprašanji.

Na predlog sveta za finance je skupščina sprejela odlok o občinskih upravnih in o občinskih sodnih taksah, katerih sprejem je narekoval temeljni zakon o upravnih taksah. Potrjeni so bili statuti nekaterih občinskih skladov in zavodov, takot kot so bili predloženi. Nadalje so bili potrjeni statuti krajevne skupnosti Domžale, Blagovica in Ihan. Na predlog sveta za delo je bil sprejet odlok o višini vajenskih nagrad vseh poklicev na območju občine.

V obrazložitvi k točki o ustanovitvi samostojnega obrtnega podjetja »Pralnica in čistilnica Domžale« je ugotovljeno, da je potrebno ta servis stanovanjske skupnosti osamosvojiti. Potrebnih pa je za ureditev prostorov vsaj en in pol milijona dinarjev. Ta sredstva naj bi zagotovila občinska skupščina iz sredstev občinskega proračuna. Po razpravi, v kateri je sodelovalo 18 odbornikov, je bil sprejet sklep, naj to obrtno podjetje ustanovi krajevna skupnost Domžale.

Za tem je bila sprejeta odlo-

ba o utanovitvi zavoda za stanovanjsko gospodarstvo in poslovne prostore, ki se nanašajo na cone, kjer naj bi se vršila nadaljnja stanovanjska izgradnja. Skupščina je po daljši razpravi sprejela sklep, da se urbanistični program potrdi z dopolnitvami, ki jih je na podlagi priporočil pripravil svet za gradbeništvo in urbanizem in s predlogi iznesenimi v razpravi na skupščini, ki niso v nasprotju s sklepi omenjenega sveta. (Posebno poročilo o tem bo objavljeno v naslednjem številki Občinskega poročevalca.)

Nadalje je bil sprejet odlok o gospodarjenju s stanovanjskim in poslovnim fondom v družbeni lastnini na območju občine Domžale ter odlok o pooblastitvi zavoda za stanovanjsko gospodarstvo in poslovne prostore občine Domžale, da opravlja določene posle iz pristojnosti skupščine občine Domžale glede stanovanjskega gospodarstva in poslovnih prostorov. Tozaderni predpisi namreč nalagajo občinskim skupščinam, da gospodarijo s stanovanjskim in poslovnim fondom v družbeni lastnini na svojih območjih. Ker je stanovanjski fond za skupščino izrednega pomena in je treba zagotoviti splošne pogoje za razvoj stanovanjskega gospodarstva, je pristojni svet predlagal sprejem navedenih odlokov. Ker so z odlokom predvideni posli pretežno operativnega značaja, je skupščina že ustanovila zavod za stanovanjsko gospodarstvo in poslovne prostore, kateremu se s tem odlokom daje pooblastilo za opravljanje določenih poslov iz pristojnosti občinske skupščine, kar se tiče stanovanjskega gospodarstva in poslovnih prostorov.

Pod nadaljnjo točko dnevnega reda je bila razprava na poročilo oziroma analizo o gibanju gospodarstva v občini Domžale v I. četrletju 1965. Iz zaključka analize je bilo ugotovljeno, da zaradi zaostajanja (Nadaljevanje na 4. strani)

Polovici članom stare občinske skupščine je aprila potekel dvoletni odborniški mandat. Zastopniki političnih ter družbenih organizacij in občinske skupščine so se jim zahvalili za opravljeno delo na posebni slovesnosti. Na sliki odborniki, ki jim je potekel mandat

Občni zbor Avto-moto društva Mengš

Pred dobrim mesecem je bil v sejni dvorani Krajevne urada v Mengšu redni letni občni zbor avto-moto društva.

Pri izvrševanju nalog te organizacije, so v preteklem letu glavno delo opravljali predvsem člani upravnega odbora društva. Razlog za to leži predvsem v nekoliko zanemarjeni vlogi članstva in v razmeroma močni indiferentnosti in nezainteresiranosti, ki vlada med članstvom. Ljudje — občani — raje misijo na dvig lastnega življenjskega standarda, ki se kaže v obnovi ali gradnji hiše, nakupu avtomobila, pridobitvi stanovanja, napeljavi vodovoda, nakupu pohištva ali celo samo v nabavi ozimnice, kot pa na sodelovanje v neki organizaciji. Tudi če je vse omenjeno uresljeno, se še vedno pojavlja problem otroškega varstva, ki sta mu zakonca le s težavami, zlasti če sta oba zaposlena. Dodajmo k tem ugotovitvam še dejstvo, da tudi člani avto-moto društva pričakujejo od društva le določene koristi, pa nam je splošno znana pasivnost članstva lažje razumljiva. Težave so nastopile že pred enim letom, ko je bil formiran upravni odbor društva. Nekateri

rih, ki so prostovoljno prevzeli funkcijo, enostavno ni bilo blizu, tako da upravni odbor avto-moto društva nikoli ni zasedal v polnem številu.

Kot vsako leto je bila osnova na logalu društva pridobivanje članstva, ne pa zgolj tečajnikov, kajti le čim večje število članstva je osnovno jamstvo za rast naše organizacije. Sistematično pobiranje članarne je bilo organizirano na domovih članov. Obenem je bilo med 114 člani prodanih 48 legitimacij službe »Pomoč-informacije«. Velika večina članstva je namreč pričakovala ureditev društvene mehanične delavnice, ki pa je ob izkoriščevalsko visokih najemninah, pomanjkanju prostorov, togih urbanističnih predpisih in brez denarne podlage in kadra, upravni odbor društva ni mogel zagotoviti. Potreba po društveni mehanični delavnici obstaja že več let, vendar je doslej vse ostalo pri že omenjenih ugotovitvah. Ob vedno večjem številu voznikov motornih vozil ne smo mogoči zadovoljni in moramo samokritično priznati, da pridobivanju članstva ni posvečena ustrezna pozornost, vendar lahko trdimo, da so vzroki stagna-

cije oziroma izredno počasne številčne krepitev članstva v glavnem subjektivne narave.

V dobi med obema letnima občnima zboroma je težišče dela avto-moto društva prevzela šolska komisija v tehnično-praktični vzgoji voznikov — amaterjev. Razloga za to sta predvsem dva. Finančni uspeh društva ni odvisen le od članstva in njegove članarine, temveč od dejavnosti šole. Drugi razlog izhaja iz velikega interesa po pridobitvi vozniske izkaznine, tako da so vsi tečaji stalno prezasedeni, medtem ko so bili razpoložljivi časi inštruktorjev in šolskih vozil zelo tesni.

Tudi v lanskem letu si je društvo spet moralno pridobiti nove prostore z dovolj veliko predavalnicno, v kateri lahko nemoteno potekajo tečaji. Ko so bili stari društveni prostori v lanskem letu uporabljeni v druge namene, so člani šolske komisije hitro in vestno adaptirali staro slavnikarsko delavnico, ter jo smotorno preuredili v učilnico in delno celo opremili z novim pohištvo. Ta, na videz suha ugotovitev zaslubi vso pozornost, ker so tečaji temeljno nemoteno dalje.

Solanje voznikov amaterjev je bilo zelo uspešno. Bilo bi pa koristno, da društvo organizira tudi nadaljevanje tečajev, na katerih bi se vozniki seznanili s pravilno tehniko vzdrževanja motornih vozil in o novostih v motoroznanstvu in cestno prometnih predpisih.

Pouk o prometni vzgoji mladine je v mengeški šoli na mrtvi točki, ker doslej ni bilo mogoče doseči sporazuma o pro-

gramu pouka med šolo in člani šolske komisije pri AMD. Na razpolago so uniforme, vendar še nismo imeli prilike videti pionirje na cestnem križišču v vlogi mladega prometnika.

Društvo je uspešno poseglo tudi v področje avio-moto športa. Prvi začetek so bili mosto krosi po bližnjih travnikih okoli Mengša, nato je bil pred dvemi leti kupljen nov specjalni motocikel za kros vožnje. Solanje vozača in izučitev športnih funkcionarjev sta bili nadaljnji fazi razvoja avto-moto športa v Mengšu. V okviru proslav 20-letnice osvoboditve pa je že v športnem koledarju predvidena večja motošportna prireditve v krosu na Gobavici v Mengšu. Ustrezno zemljisci za kros progno je Agrokombinat-Emona pripravljen odstopiti, vendar je končna odločitev glede pravic do odstopa zemljisci v last oziroma v uporabo avto-moto društva še vedno odvisna od mnenja Krajevne skupnosti v Mengšu in od uspešne administrativne dejavnosti. Velik problem bo predstavljal tudi zagotovitev denarja za izvedbo prireditve in zadostno število pridnih sodelavcev.

Ošep, Hribar, Vidrih, Urankar in Bergant so imena najbolj aktivnih članov društva. Njim pripada povala za nesobično delo in trud, ki so ga vložili za uspeh društva. Novi upravni odbor je sestavljen iz najbolj aktivnih članov društva, ki nam dajejo garancijo za nadaljnji uspešni razvoj in obstoj Avto-moto društva Mengš.

Kaj neki je mož delal

Zgodilo se je, ni dolgo tega, v nekem večjem kraju, kje, ni toliko pomembno kot dejstvo, da je zgodbica do potankosti resnična.

Sestanek ožjega odbora neke politične organizacije je potekel v najlepšem redu. Reševali so tekoče zadeve. Delovna atmosfera je postala nekoliko toplejša, ko se je na dnevnem redu pojavila točka, v kateri so razčiščevali preteklost nekaterih svojih članov. Spotaknili so tudi ob moža, za katerega niso »vedeli«, kaj je delal med NOB. (Mimogrede, sebe niso vprašali kaj so delali pol-

nih dvajset let, da niso razčiščili najosnovnejših vprašanj svojih članov!)

Na vrsto je prišel mož, ki je v tem kraju eden izmed najvidnejših javnih, kulturnih in političnih delavcev. Štirideset let je tega, kar je v tem kraju začel razširjati napredne ideje, bil od vsega začetka Sokol, vodil pevske zbole, režiral igre, prepričeval številne stare, da so doštudirali svoje otroke za tehnike, inženirje, profesorje — namesto, da bi odšli v lemenat. Njegovo srce je prevevalo hrepnenje in delo za — socializem. Ko so zasedli vas okupatorji, je bil aretiran in prvi izseljen. Ko se je po končani vojni vrnil, so mu, kot zavednemu Slovencu in patriottu zaupali službeno mesto na Tržaškem v coni A. Po vrnitvi je vložil vse svoje sile za obnovo in izgradnjo vasi, ki jo je tako ljubil. Takoj po vojni je bil sprejet, ne na svojo prošnjo (saj je bil vedno nesebičen in zelo skromen!) v članstvo te organizacije.

Sedaj, ko mineva dvajset let, pa se nekateri sprašujejo, kakšne člane imajo v svoji sredi.

Mož, ki ga nekateri niso razumeli, niso videli njegovega dela, niti ga v štiridesetih letih niso mogli spoznati, je izstopil iz članstva... Saj res, kdo ve, kaj neki je mož delal...

Prodam odlično ohranjen FIAT 600, letnik 1960, prevoženih 48.000 km, iz prve roke.

Naslov uredništvu Občinskega poročevalca, Domžale, Ljubljanska 92

Še enkrat: „To so birokrati“

V februarški številki letosnjega leta je bil z velikimi tiškanimi črkami objavljen članek »To so birokrati«. V tem članku je bila tendenciozno blatena veterinarska služba oziroma službujoči veterinar.

Ker se kot veterinarski inšpektor čutim prizadetega, vam s tem v zvezi sporočam resnične in dokumentirane podatke. V navedenem članku je govor o tovarišici Frančiški KIMOVEC, stanujoči v Pečah, zaselek Tlačnica štev. 31, katera je dne 12. I. 1965 pripeljala na odkup kravo težko 380 kg. Krava je bila izčrpana in preutrujena od hoje, kakor tudi slabe kondicije, kar je razvidno iz teže, katera je bila ugotovljena na javni tehtnici. Krava ni bila sposobna še za nadaljnjo hojo. Ker je pa odkupni čas zamudila, tudi ni bilo več prevoznega sedstva. Nakupovalec trgovskega podjetja »Napredek« Domžale je kljub temu kravo, ki je bila v slabih kondicijah prevzel z odkupno ceno 290 din-

za kilogram, vendar s pogojem, da jo lastnica pripelje v klavnicu. Trgovsko podjetje »Napredek« je plačalo za to kravo podjetju AE obrat Kooperacija Lukovica še 15 din po kg za maržo in za potni list 200 din. Celotna kupnina za podjetje »Napredek« je znala 116.100 din.

Lastnica Frančiška Kimovec je dobila izplačano na roko 110.200 din. Gornji podatki so razvidni iz dokumentov.

Pripominjam, da veterinar ne sodeluje pri določanju odkupne cene in tržne vrednosti, ker odkupuje obrat Kooperacija v Lukovici in pa zainteresirano klavniško podjetje.

S tem dopisom se vam navedel resnične in dokumentirane podatke, za katere prosim, da jih tudi objavite v naslednji številki.

Direktor
Veterinarskega zavoda
Domžale
(Dr. Fr. Gašperin)

(Nadaljevanje s 3. strani)

proizvodnje, fakturirane in vnovčene realizacije ter izvoza za planskimi obveznostmi ter relativno nestabilne oskrbe z domaćim in uvoznim reproduktivskim materialom, kot tudi pomanjkanja sredstev, gospodarskim organizacijam niso uspele realizirati prvega četrletja tako, kot je bilo prevideno. Nadalje je sledila razprava na področju o vplivu novih ukrepov v gospodarstvu in v zvezi s tem sprejeto priporočilo gospodarskim organizacijam ter ob zaključku sprejet sklep o prenosu sredstev družbenega investicijskega sklada v kreditni sklad KB Domžale.

Rotacija na občinskem odboru SZDL

Dosedanji predsednik OO SZDL — Jernej Lenič

Na zadnjem plenumu občinskega odbora SZDL, ki je obravnaval analizo volitev v občinsko in republiško skupščino, smo pod točko dnevnega reda kadrovske spremem-

be razresili dolžnosti predsednika občinskega odbora SZDL tovariša Jerneja Leniča. Po štiriletnem opravljanju te dolžnosti odhaja študirat na Višjo pedagoško šolo. Tovariš Lenič je po poklicu učitelj, zato mu je občinski odbor SZDL omogočil strokovno izpopolnjevanje. S tem smo tudi v SZDL začeli uresničevati nova načela kadrovske politike, ki predvidevajo za družbene delavce po opravljeni mandatni dolžnosti na določeni funkciji povratek v stroko in dodatno strokovno usposabljanje, ki je med opravljanjem dolžnosti zaradi obilice dela vedno zaostajalo.

V preteklih letih so bile pred SZDL zelo pomembne naloge: ustavna razprava, skopsko posojilo, volitve 1963 in 1965. Vse te in druge naloge so terjale od družbenih delavcev, posebej pa od predsednika SZDL zelo velike napore. Zato se je tudi občinski odbor SZDL odločil za razrešitev tovariša Leniča še pred občinsko konferenco SZDL, ki bo letošnjo jesen. Ob odhodu s predsedniške dolžnosti želimo tovarišu Leniču veliko uspehov pri študiju.

Za novega predsednika občinskega odbora SZDL je bil izvoljen tovariš Franc Gabrovšek, dosedanji tajnik komisije za volitve, imenovanja in kadre pri občinski skupščini Domžale. Lansko jesen je končal enoletni oddelek Visoke šole za politične vede v Ljubljani. V občini je opravljal dolžnosti predsednika občinskega sin-

Novi predsednik OO SZDL — Franc Gabrovšek

dikalnega sveta in organizacijskega sekretarja občinskega komiteja ZKS. Z bogato prakso na dolžnostih v političnih organizacijah bo lahko uspešno organiziral delo v občinski organizaciji SZDL.

Tovarišu Gabrovšku čestitamo k izvolitvi in mu želimo pri njegovem delu veliko uspehov.

Uredniški odbor

Razprava na občinski letni konferenci ZK

O kulturi in prosveti v občini

VIII. kongres je zelo jasno pokazal, da je kultura in prosveta sestavni del našega družbenega življenja in da je končno le prišel čas, ko bomo moralni nekoliko bolj misliti na to, kako ustvariti pogoje za te dejavnosti. Ne morem oziroma ne mislim razpravljati na splošno o kulturno-prosvetni dejavnosti, ampak bi se omejil na amatersko dejavnost, ki je samo eden od načinov izživljavanja našega delovnega človeka. Za to skrbe prosvetno-kulturna društva, ki jih je v naši občini 22. Pred temi društvi stoejo številne naloge, ki jih morajo v naslednjem obdobju rešiti. Te naloge so predvsem v ustvarjanju pogojev za vsestransko kulturno-prosvetno življenje ljudi tako, da bo vsak državljan imel eno možnost udejstvovanja na tistem področju, ki ga najbolj veseli in to aktivno in tudi pasivno, da bo lahko vsakdo prispeval k napredku svoje in obče kulture. Naša društva naj nudijo kar najširše okvire in možnosti kulturno-prosvetne dejavnosti ljudi, tako na področju vzgoje kot konkretne dejavnosti in tako prispevajo svoj delež družbenemu prizadevanju za hiter in vsestranski razvoj našega človeka. Pri programiranju dejavnosti naših organizacij pa moramo upoštevati spremenjene družbenoekonomi-

ske in politične pogoje, ki jih prinaša naš socialistični razvoj. Upoštevati moramo današnje potrebe in zahteve ljudi po sodobnejši vsebinai in oblikah kulturno-prosvetne dejavnosti, uporabljati v okviru možnosti sodobna tehnična sredstva in iskati take oblike dela, da bo delo res pestro, zanimivo in učinkovito.

V gradivu za to konferenco je tudi podatek, da smo v letu 1963 dali za šolstvo, otroško varstvo, socialno skrbstvo, preventivno zdravstvo, v prosveto in kulturno ter telesno kulturo le 3,1 % narodnega dohodka, medtem ko smo popili 3,5 % narodnega dohodka. Torej 0,4 % več, kot pa smo dali za vse navedene družbene službe. Mislim, da se to razmerje ni bistveno spremenilo v letu 1964. Nad temi številkami se moramo malo zamisliti. Kje so vzroki za tako stanje? Zakaj gre toliko dragocenih sredstev po grlu? Zakaj ti ljudje posedajo po gostilnah, namesto da bi delali kaj drugega. Prav gotovo je eden od važnih vzrokov tudi ta, da naša društva niso sposobna nuditi tem ljudem kulturne zabave, ker nimajo primernih prostorov, da bi se ljudje v njih dobro počutili, ni primernih dvo- ran, predvsem pa manjka do- brih strokovnjakov-režiserjev, pevovodij, dirigentov in organi-

zatorjev. Vse to pa je v tesni povezavi s finančnimi sredstvi. Za ilustracijo samo en primer. Društvo, ki ima razvite tri dejavnosti in ima samo en društven prostor, rabi za svojo dejavnost en milijon sredstev letno, da more te dejavnosti izpeljati. Ce kdo želi, lahko to še detajilram. Vse strokovnjake je treba vsaj minimalno honoriati, da vsaj delajo. V bodoče pa bo treba še funkcionarje, če bomo hoteli, da bodo naša društva sploh delala. Koliko sredstev bi bilo potrebno za 22 društva, si vsak lahko sam izračuna. Naša občinska skupščina ima še kar precej posluha za kulturno-prosvetno dejavnost in je v preteklem letu dala kar lepa sredstva za to. Upam, da jih bo tudi v bodoče. Vendar pa bo moralna skupnost še globlje segati v žep, če bomo hoteli našim društvom nuditi vsaj minimalna sredstva za njihovo dejavnost. Poseben problem so domovi, oziroma dvorane. Večina domov je zelo slabo oskrbovan, ponekod tako slabo, da se dela škoda. Društva nimajo sredstev za dejavnost, kaj šele za vzdrževanje. Mislim, da se bodo morale krajevne skupnosti pobrigati za te domove, da ne bodo propadli, da bodo v njih našle svoj življenjski prostor razne organizacije, posebno pa še prosvetna društva. Ta problem ni samo akuten v domžalski občini, ampak v celi Sloveniji.

Prav posebno pereč pa je postal ta problem samo v Domžalah — centru občine. V Domž-

alah je samo ena dvorana, to je kino dvorana. Samo ob tornih se lahko v njej vršijo druge prireditve, a še to v omejenem obsegu, ker je oder neprimeren. Godbeni dom je postal trgovina s pohištvo. »Svoboda« Domžale pa ima po milosti glasbene šole ne preveč simpatičen prostor v kleti doma.

V Domžalah se gradi velika dvorana, ki bo imela baje prostora za 1200 sedežev. Nismo si pa prišli še na jasno, čemu bo pravzaprav služila dvorana. Da bi ta dvorana mogla služiti kulturno-prosvetni dejavnosti smo močno v dvomih, saj nima nobenega pravega odra, še manj pa kakšnih primernih stranskih prostorov, ki jih nujno mora imeti vsaka manjša dvorana, kaj šele taka. Potem pa vzdrževanje te dvorane. Po izračunih bo najemnina za en večer od 60 do 100 tisoč dinarjev, če bo cena ekonomska. Vprašujemo se, kdo si bo to lahko prisvojil. Pa še ogrevanje tega kolosa v zimskem času, to je v času sezone. Kakorkoli razmišljamo o tem in si ogledujemo to bodočo dvorano, ne moremo spraviti v sklad z domžalskimi možnostmi. Ali so projekti in naročniki projekta kaj mislili na to? Ali bo ta dvorana res služila samo dvem trem razstavam in morda prav toliko košarkarskim prireditvam. Ali je bil to edini motiv za gradnjo takega gospodarskega razstavišča, ki je v Ljubljani komaj rentabilen? Ali nas ne bo že v najbližji bodočnosti

Ivan Vidali

Naloge članov ZK po VIII. kongresu

Tako v poročilu o delu občinskega komiteja za pretekli dve leti kot v referatu tovariša sekretarja je nadvse vidno podprtjeno, kako pomembno mesto zavzema VIII. kongres v našem političnem življenju in kako je pravzaprav že od srede lanskega leta pričajoč v vsem našem delu. Kongresne ugotovitve, smernice in sklepi bodo namerjali vse naše delo ne samo letos, marveč, mirno lahko rečemo, nekaj naslednjih let.

Prav zato, ker je bil ta dogodek tako pomemben, ker na njem sloni usmeritev vsega našega nadaljnjega družbenega razvoja, menim, da bi današnja konferenca moralna spregovoritvi nekaj besed tudi o tem, kako zagotoviti, da se bo čim več komunistov, pa tudi drugih občanov, kar najbolj temeljito spoznalo s kongresnimi dokumenti. Kajti brez poznanja temeljnih smernic kongresa ne moremo pričakovati, da jih bomo lahko uresničili, da bi jih čim širši krog naših delovnih ljudi podprt, tako da »bodo besede s kongresa postale dejavnja«. Dovolite da o tem vprašanju spregovorim nekaj besed. ZK ni prvič pred tako zahtevno nalogo, pa tudi naša ideoološka komisija je pri svojem dveletnem delu imela vrsto sličnih nalog. Spomnimo se samo gradiva IV., V. in VI. plenumu CK ZKJ, pisma IKCK ZKJ in VI. plenuma CK ZKS. Zato tudi ni slučajno, da se iz poročila, ki smo ga pripravili za to konferenco, vidi, da je ideoološka komisija našega komiteja te vrste vprašanjem posvetila veliko časa in tudi precej truda, da bi to različno gradivo članom ZK čim bolj približala in da bi našla take metode, da bi si ga člani ZK čim hitreje in temeljiteje osvojili.

Zal moramo ugotoviti, da so ta prizadevanja ostala v glavnem na pol poti in da doslej

(Nadaljevanje s 5. strani)

zaradi tega bolela glava, ko bo treba šteti milijone za vzdrževanje, dvorana bo pa večino leta prazna, Morda bi se dalo kaj popraviti, da bi bila dvorana bolj funkcionalna; naj bi bili načrti predloženi v javno razpravo, kar bi se moralno zgoditi že pred začetkom gradnje. Morda bo pa kdo le kaj pameinega predlagal in se bo dalo urediti tako, da bi dvorana služila čim širšemu krogu občanov. Če bo dvorana res služila samo ozkeemu krogu, smo mnenja, da niso opravičena sredstva, ki so že bila vložena in še bodo in je to razmetavanje denarja, ki si ga ne moremo privoščiti in si ga še dolgo ne bomo mogli.

Ulčar Janez

nismo še uspeli, da se bi pretežni del komunistov v občini sistematično in poglobljeno seznanjal z omenjenimi dokumenti, in to kljub temu, da smo prenesli težišče preučevanja od individualnega in samemu se prepričenega načina preučevanja na privlačnejše oblike, na predavanja in seminarje, zlasti pa na večerne politične sole.

Ce hočemo, da bomo tudi na tem področju našega delovanja dosegli drugačne uspehe, kot smo jih, če hočemo da bo veter VIII. kongresa tudi tu zavel, potem je treba, da se tako izrazim, da se predvsem resneje temeljite in predvsem bolj odgovorno zlasti s strani komunistov lotimo tega dela.

Občutek namreč imam, da precej komunistov v naši občini meni, da je s tem, ko so gledali in poslušali na televizijski in radiu VIII. kongres in tudi še kaj prebrali v kongresnih dneh, da je zanje stvar opravljenia... Mislimi namreč mi dasta predvsem dve stvari:

— da so nekatere OO oziroma njihovi sekretarji izrazili željo, naj bi ideoološka komisija oziroma delavska univerza poskrbeli, da bi prišli k njim nekateri tovariši predavat o VIII. kongresu in

— porazen vtis obiska politične sole s strani komunistov oziroma majhno zanimanje za politično solo druge stopnje.

Na prvi pogled je želja za tem, da delegati ali nekdo iz komiteja članstvo neke OO seznanji, dobra in pozitivna, v resnicu pa krije v sebi predvsem željo, na čim bolj preprost in čim bolj lagoden način opraviti z gradivom. Vprašam vas, kdo od nas zmora obsežno gradivo kongresa, ki je zasedal teden dni, povrhu vsega še v več komisijah in delu, da tako rečem, skoraj noč in dan, skrčiti tako, da ga lahko poda v eniuri?! Menim, da tak način vodi k poenostavljanju, k povrnosti in tudi nemalokrat k napačnim predstavam in zaključkom. Ne potrebujemo nobenih predavanj o kongresu, pač pa so nam potrebne poglobljene razprave od temeljnih in načelnih vprašanj pa do vseh tistih, ki niso bila na kongresu tako v ospredju na osnovi kongresnega gradiva in s pomočjo njega.

Drugo, kar je treba postaviti z vso ostrino na tej konferenci, je odnos tako nekaterih OO pa tudi posameznih komunistov do političnega izobraževanja. To pa kljub temu, da različni sestanki, zlasti pa letne konference, že leta in leta in kar naprej ugotavljajo »snizek idejni nivo našega članstva«, da se naši člani ideoološko ne izobražujejo itd.

Omenil sem že, da so izkušnje pokazale, da glede na to, da si

večina naših članov zlasti navorosprejetih, celonajbolj potrebnega političnega znanja, ki je za komunista kot družbeno političnega delavca nujno potrebno, če se hoče uveljaviti v svoji okolici, sama z individualnim samoiniciativnim izobraževanjem ne pridobiva ali pa zelo počasi in površno. Zato smo že pred leti prešli k političnim štamam, ki naj članom ZK posredujejo osnovno teoretično znanje. Ce k temu dodamo še svoječasni sklep ideoološke komisije našega komiteja, da si bomo prizadevali, da bo v nekaj letih prešla oddelke naše politične sole večina po možnosti pa skoraj vsi komunisti v občini, in da je iz letošnjega programa sole počiščena vsa odvečna teorija, ki nima neposrednega stika s praksjo, oziroma, ki ni kar najbolj potrebna za razumevanje današnjega družbenega razvoja in dogodkov ter da je ves program prežet z gradivom, s stališči ter torej res prilagojen za vsakdanje politično delo in s sklepi VIII. kongresa, potem je skoraj nerazumljivo, da od skoraj 30 prijavljenih slušateljev komunistov prihaja v šolo le 8 ali 10. Odkrito si priznajmo: če ne bi sole odprli tudi za mlade politične delavce, ki pa hodijo na predavanja skoraj vsi prijavljenci, bi šolo moralni že najbrže zapreti. Da bo zadeva še hujša, se v tem primeru ponavlja usoda lanskoletnega zadnjega oddelka naše sole, ki je končal z delom spomladi in ga je končalo komaj 10 slušateljev. Kako malo kažejo zanimanja tudi že bolj razgledani komunisti pa zgovorno kaže podatek, da se je pripravljajalnega sestanka tik pred začetkom predavanj oddelka II. stopnje, za katerega začetek je vse pripravljeno, od 32 slušateljev udeležilo samo 8. Razumljivo je, da oddelka samo z 8 slušatelji, od katerih bi brez dvoma še kakšen odpadel, pač ne moremo začeti.

Ce rečem, da smo spričo tega odnosa do idejnega izo-

braževanja, zlasti pa do šole, tudi glede načrtnega, množičnega osvajanja gradiva VIII. kongresa s strani komunistov v naši občini zaskrbljeni, potem obstoje, kot smo videli, upravičeni razlogi za tako zaskrbljenost.

Naš, velikokrat prenagel kampanjski aktivizem, ki smo mu v našem delu v preteklosti netetokrat zapadli, nas je počasi pripeljal do tega, da smo postali vse preveč površni in da vse preveč radi improviziramo. Resno se bojim, da se je tak način dela že kar pregloboko ukoreninil v precejšnjem delu našega članstva in menim, da je boj zoper tako miselnost, zoper površnost v našem delu tudi del uresničevanja sklepov, stališč, predvsem pa duha VIII. kongresa.

Kako naj se torej lotimo dela, da se bomo vsi in to temeljito spoznali z gradivom VIII. kongresa, da bomo lahko vsak na svojem mestu prispevali k temu, da bodo besede VIII. kongresa postale dejanja?

1. Dela za spoznanje in s tem tudi uresničevanje kongresnega gradiva in njegovih sklepov ne smemo jemati kot posebno aktivnost, ki je ločena od našega vsakdanjega delovanja.

2. Seznanjanje z gradivom ne sme biti globalno in površno, marveč poglobljeno preučevanje na področjih in po posameznih vprašanjih, ki zanimajo komuniste.

3. Treba je skrbno paziti, da ne pride do poenostavljanju, do samo gole »predelave« gradiva, do suhoparnega obravnavanja kongresnih dokumentov, do siračenja gradiva.

4. Vedno je treba imeti pred očmi, da je tako poglobljeno in smotrnno proučevanje gradiva izredna priložnost za izgrajevanje naše idejno-politične zavesti.

5. in končno proučevanje gradiva je treba povezati z vsakodnevno praksjo, z revolucionarno uporabo kongresnega gradiva na delovnem mestu in v okolici, kjer živimo.

Križišče Kamniške in Ljubljanske ceste v Domžalah je zelo nepregledno in zato nevarno. Da bi bil promet varnejši, je komisija za varnost prometa namestila na križišče posebno ogledalo, ki povečuje preglednost. Zeleti je, da bi to ogledalo dolgo časa služilo svojemu namenu

Prizadevanja za uveljavitev politične vloge ZK pri razreševanju družbeno-ekonomskih problemov in stanje v ZK

Zveza komunistov v naši občini si kar najbolj odločno prizadeva osvoboditi družbeno-politične odnose etatističnih spon, starih navad in miselnosti za graditev novega družbeno-političnega in gospodarskega sistema, ki naj temelji na samoupravnih odnosih in načelih delitve po delu.

Zato je vidno mesto v dejavnosti ZK zavzemal idejni boj proti vsem ostankom preživele miselnosti v zavesti ljudi in družbeni praksi, kakor tudi odločen boj za razreševanje protislovij, ki nujno nastajajo v našem dinamičnem razvoju in ne nazadnje boj proti negativnim pojavom.

Komunisti, kakor tudi organizacije ZK, se postopoma odresajo starih načinov delovanja in vodenja ter vedno bolj prilagajo svoje delovanje spremenjenemu položaju delovanja človeka — samoupravljalca. Čim bolj Zveza komunistov poglablja vsebinsko dela in tadi v skladu s tem vedno najde ustrezne oblike, toliko večji uspeh in vpliv si bo pridobila na oblikovanje zavesti in usmerjanje družbenih gibanj v novih razmerah.

Vpliv ZK kot vodilne politične sile lahko vsakodnevno ocenjujemo po tem, kako se krepi skladnost odločanja delovnih ljudi med individualnimi in družbenimi interesimi.

Dinamičen družbenoekonomski razvoj je v naši občini močno spremenil socialno strukturo prebivalstva, ta je pa tudi povzročila nekatere protislovne procese.

ENOtranska usmeritev gospodarjenja je povzročila in še povzroča nezadostno uveljavljanje samoupravljanja in delitve po delu. Tako neskladje ima seveda negativne posledice posebno med člani ZK — delavci. Žal mnogi komunisti — vodilni delavci v gospodarstvu podcenjenovalno gledajo na te probleme. Očitno jih imajo za nepomembne oziroma za take, ki se njih ne tičejo. Primeri samovolje in ignoriranja demokratičnega postopka ter izrabljanie ugleda ZK za prikrivanje lastnih napak in nesposobnosti povzročajo deformacijo v samoupravljanju.

Vlogo ZK tudi slabijo prepogoste razlike med besedami in dejanci predvsem v lastnih delovnih organizacijah ter premajhna sposobnost obvladanja nekaterih gibanj v našem gospodarstvu. Precejšnjo moralno politično škodo predvsem v delovnih organizacijah povzročajo tisti komunisti, ki so pod pritiskom stihije in gospodar-

skih težav postali plen birokratizma in tehnokratizma.

Komunisti se zavedamo, da nismo storili vsega za doslednejšo uresničitev takšne politike, ki bi zagotovila pravilnejša razmerja med akumulacijo ter osebno in splošno potrošnjo. V praksi se še vedno pojavljajo tendence in nenehno se obnav-

Naši delegati na V. kongresu ZKJ. Od desne proti levi: Matevž Florjančič, Janez Cerar, Milena Durjava, Jože Krevs, Frančka Avbelj, Franc Madič, Janka Jerman, Lojze Skok. Na fotografiji je tudi narodni heroj, tov. Mirko Jerman

Ija miselnost o prednostih ekstenzivnega gospodarjenja in široke investicijske fronte. Taki pogoji seveda neposredno vplivajo tudi na notranje življenje in rast organizacije ZK v naši občini.

Clani ZK premalo javno in odkrito razpravljamo o idejnih in političnih problemih, ki se pojavljajo v življenju naše občine in ki terjajo jasne odgovore in seveda tudi rešitve. Se vedno je bojazen zamere izredno močna. Po drugi strani je pa tudi res, da komuniste celo zapostavljajo, posebno takrat, kadar kritizirajo nepravilnosti in slabosti v delu posameznikov na vodilnih mestih. Mnogo je še tudi primerov sklicevanja na razne zasluge, da bi tako opravili svoje nepravilnosti. Toda le z javnim in odkritim bojem za odpravo slabosti in nepravilnosti bo naš vpliv na proizvajalce, občane in še posebno na mladino — rastel. Naš borbenost in doslednost v graditvi socialističnih odnosov, naš oseben zgod in poštene bodo največja privlačnost za proizvajalce in mlade ljudi ter za vključevanje v ZK. Če bomo komunisti dosledni pri uresničevanju sklepov VIII. kongresa ZKJ in sklepov V. kongresa ZKS, bomo opravili zaupanje delovnih ljudi ter še povečali ugled ZK.

Dovolite, da navedem nekaj dejstev, ki ponazorujejo življenje naše organizacije v občini Domžale, ki je seveda odsev našega dela in tudi slabosti.

V letu 1961 je bilo v občini 861 članov ZK, konec leta 1964 pa le še 765. V istem obdobju je bilo sprejetih v ZK 112 (1963—10), po lastni volji je izstopilo oziroma bilo izključenih v tem času 210; od tega je bilo nad 60% izključenih. Med izključenimi je bilo dve tretjini neposrednih proizvajalcev. V preteklem polletju smo formirali grupo, ki je proučevala vse te pojave. Ugotovila je, da je od 47 izstopov po lastni volji in izključenih v letu 1964 bilo kar

samo z delom med mladino še pričeli. Zato ni slučaj, da je mladih komunistov vsaj zaenkrat med nami zelo malo.

Na sprejemanje nismo gleddali kot na sestavni del vsakodnevne idejno-politične akcije. Uveljavili so se le kampanjski sprejemi. Zato ni slučaj, da polovica osnovnih organizacij v obdobju od enega do štirih let ni sprejela niti enega novega člana. V istem času pa so nekatere osnovne organizacije zelo aktivno izključevale ali pa so člani v precejšnjem številu izstopali po lastni volji iz ZK. Izključevanje in izstopanje je bilo največje v organizacijah ZK delovnih organizacij, v manjši meri pa v vaških oziroma terenskih.

Značilno je, da so velik interes za vstopanje v ZK kazali predvsem vodilni delavci. Ne posredni proizvajalci očitno niso bili prepričani, da je ZK organizacija delavskega razreda. Tak je bil marsikje tudi videz. Ugotavljamo pa, da se je v temu aktivnosti pred VIII. kongresom ZKJ to stanje že bistveno spremenilo. Deloma pa je k temu doprinesla tudi naša politična akcija.

Kaznovalna politika kot sestavni del graditve ZK je bila v zadnjih letih dokaj neustaljena, enostranska in pomanjkljiva. To je sicer splošna označba. Toda pri nas se je kaznovanje uporabljalo le kampanjsko, v skrajni sili, ne pa kot vzgojno sredstvo. Zaskrbljujoče je nesorazmerno veliko število delavcev med kaznovanimi in izključenimi, ki ga še vedno nismo uspeli uravnovesiti. Delavce so zelo hitro kaznivali, celo izključili, medtem ko so ostale le opominjali. Zaradi idejno-političnih odklonov ni bil nihče kaznovan oziroma izključen, čeprav jih je bilo posebno med vodilnimi delavci precej. Vzrok za ostrejše postopke proti delavcem je treba iskati v tem, da ti reagirajo na nepravilnosti odkrito, iskreno in s preprostimi besedami. V idili ekstenzivnega gospodarjenja pa to marsikomu ni všeč.

Naj ponovim: v ZK bomo pritegnili mladino predvsem z našo revolucionarnostjo, z delom v samoupravnih organih in z demokratičnimi odnosi v ZK. Zato moramo razvijati tiste lastnosti članov, ki jih bodo zato usposobile. To so samostojnost, borbenost, ustvarjalna aktivnost, družbena odgovornost, politična ter idejna razgledanost in osebne vrline.

Krajevna skupnost Domžale naproša občane, ki imajo v bivšem Cevljarskem servisu že popravljene čevlje, da jih dvignejo v roku 14 dni. Po preteku tega roka jih Krajevna skupnost Domžale ne bo več hranila in ne odgovarja zanje.

KRAJEVNA SKUPNOST DOMŽALE

Politika štipendirjanja in angažiranja mladih v družbenem življenju

V domžalski občini smo v preteklem letu napravili prve pomembnejše premike na področju strokovnega izobraževanja. Po pismu GO SZDL o politiki štipendirjanja smo tudi v Domžalah začeli razpravljalati bolj na široko o vlogi in posluhu kadrovanja in s tem v zvezi tudi o politiki štipendirjanja. Višina štipendij se je dvignila od 8.300 na 15.900 dinarjev. Razpisano je bilo tudi več novih štipendij. Vse to pa seveda še ne pomeni, da smo v občini izkoristili vse možnosti, ki obstajajo zlasti glede na gospodarski potencial in sorazmerno veliko sredstev, ki bi jih lahko uporabili za vzgojo novih kadrov.

Ugotavljamo, da nekateri komunisti glede teh vprašanj niso zavzemali zlasti v samoupravnih organih vedno najbolj pravilnih stališč. Vse prevečkrat so zagovarjali površna, enostranska in drobnjakarska mnenja tistih posameznikov, ki menijo, da bi lahko še naprej odstopali od splošnih norm in z demagogijo uresničevali svoje osebne predstave o razvrščanju sredstev. Največkrat so to ljudje, ki jih je družbeni razvoj že prehitel. Zato skušajo slediti s takim načinom obravnavanja te vrste vprašanj.

Podrobne pomanjkljivosti opažamo, tudi v pojmovanju vloge kadrovskih služb. Politika štipendirjanja je urejena samo tam, kjer so organizirane kadrovskie službe. Nepravilnosti pa so najbolj pogoste v tistih delovnih organizacijah, kjer teh služb nimajo. Tako stanje terja večjo politično aktivnost vseh komunistov, ki kakorkoli odločajo o kadrovskih vprašanjih. Na to nas opozarja tudi osnutek družbenega plana občine Domžale za leto 1965, ki predvideva od celotnega obsega 4.310.000.000 din investicij v gospodarstvo, samo okoli 120 milijonov za vzgojo kadrov. To pomeni, da je še vedno močna težnja iz prejšnjih let, ko smo investirali pretežno v zidave, vzgojo kadrov pa smo imeli za manj pomembno.

V naši občini bi bilo potrebno čim prej preiti na sistematično in načrtno štipendirjanje ozziroma izobraževanje strokovnih kadrov. Delovne organizacije bi iz 2,5% sredstev po izdelanih programih lahko krile svoje potrebe glede na sedemletni program potreb po kadrih. Nekaterе delovne organizacije so izrazile tudi pripravljenost, da bi del sredstev odvajale v skupni občinski sklad za štipendirjanje. Ta sklad bi zlasti štipendiral tiste smeri študija, za katere delovne organizacije nimajo posebnega interesa. Štipendije iz tega sklada naj bi prejemali tudi otroci borcev

NOV, izredno pridni in nadarjeni učenci ter socialno ogroženi študentje. Delno bi lahko s takim načinom štipendirjanja kadrov priskočili na pomoč tudi tistim delovnim organizacijam, ki z lastnimi sredstvi ne morejo štipendirati dovolj kadrov, čeprav jih nujno potrebujejo.

Pri razpravah in odločanju o pravkar navedenih problemih se je poleg ZK premalo angažirala ZMS. To je deloma razumljivo, ker do te organizacije, zlasti pa do njenih članov nismo vedno pravilnega odnosa. Zelo hitro smo pripravljeni najti vzroke za nedejavnost mladih ljudi, malokdaj pa temeljito in nepristransko analizirati njihove probleme z različnih vidikov. Ob ugotovitvih, da mladi ne prihajajo na sestanke, se zelo hitro zadovoljimo z mnenjem, da imajo pač drugačne interese in potrebe kot mi. Vzroke različnosti teh interesov pa bi morali globlje proučiti, ker nas bo samo to pripeljalo do pravih ugotovitev. Današnje stanje v mladinski

organizaciji kaže, da je ta prisla v položaj, ko članstvo ni več tesno povezano z vodstvi in obratno. Ugotavljamo, da se je v ZMS pojabil neki institucionalizem, kar pomeni, da nemalokrat prevladuje mnenje, da so posamežna vodstva sposobna reševati določene probleme, ni smo pa sposobni izvesti organiziranega programa dejavnosti organizacije v celoti. Že od lanske republike konference ZMS ugotavljamo, da se ZMS prilagaja družbenemu razvoju, namesto, da bi bila ta poleg SZDL in ZK njegov kreator. Če bomo v ZMS uspeli tako organizirati dejavnost, da bomo z njo postali kreatorji odnosov in politike, potem bo to pomenilo, da smo mladim ljudem uspeli ustvariti pogoje, v katerih skladno s potrebami in z znanjem, ki ga imajo, prispevajo s svojimi stališči k hitrejšemu in skladnejšemu razvoju naše družbe zlasti na tistih področjih, ki so za mlade ljudi posebno občutljiva. Drugače povedano, to pomeni, da moramo mladim nuditi sodelovanje v družbeno-političnem življenju v taki obliki, ki bo zanje zanimiva. V tovarniških aktivih ZMS so dosedanje oblike dela preživele zato, ker te oblike postavljajo članstvo ZMS v položaj, ki ga izdvajajo iz bogatega in vsestranskega razgledovanja.

Naloga nas komunistov v samoupravnih organizacijah mora biti predvsem ta, da bomo znali ustvariti primerne pogoje za čim hitrejše usposabljanje mladih ljudi za aktivno delo v samoupravnih organih.

V zadnjem času je ZMS uspešno aktivirati v obravnavi aktualnih vprašanj širši krog članstva, in to najbolj pri evidenciranju občanov za odbornike in poslanke. V tem delu smo dosegli pomemben napredok, ki dokazuje, da ni problem v vsebinu dela, marveč v iskanju ustreznih oblik.

Najbolj nevarna ocena, ki lahko odbije mlade ljudi, namesto da bi jih pridobil za sodelovanje, je pavšalna ocena celotne mlade generacije, ki ugotavlja nezainteresiranost in pasivizacijo mladine, napihnjene predstave o pojavih huliganstva, kriminala itd. Mlada generacija vsekakor sproti dokazuje, da je zainteresirana in sposobna kreirati družbeni razvoj, vendar samo v primeru, kadar smo z obliko dela zagotovili take pogoje, da lahko uveljavlja svoje sposobnosti in interese.

Prva Javna tribuna v Domžalah

Razpravljalci so o preskrbi v naši občini

Pred dnevi je mestni odbor SZDL Domžale organiziral prvo javno tribuno, katere se je udeležilo več kot 80 občanov, trgovskega podjetja »Napredek« iz Domžal, predstavnik dobavitelja rib iz Izole in predstavniki občinske skupščine. Na tribuni so razpravljalci o preskrbi v naši občini nasploh, posebno pa še o preskrbi Domžal z mesom, kruhom, mlekom in ribami.

Včasih so v Domžalah že prodajali ribe (pri Kebru), potem pa so jih prenehali voziti iz Ljubljane. Občane je zanimalo, kakšne so možnosti, da bi v Domžalah spet prodajali ribe. Predstavnik dobavitelja rib je dejal, da so sicer zainteresirani za prodajo rib v Domžalah, vendar jim mora občinska skupščina preskrbeti primeren lokal s hladilnimi napravami. Nekateri so na tribuni menili, da bi bil primeren prostor za to v bivši mesariji Flerin v Stobu.

Nedavno bi bilo v Domžalah dovolj zares sveže morske ribe, posebno še sedaj, ko grede cene z mesom z astronomsko naglico navzgor. Predstavnik občinske skupščine tov. Pavlin je obljudil, da bo do naslednje javne tribune skupščina skušala najti ustrezni lokal.

Preskrba z mesom se je v zadnjem času v naši občini sicer izboljšala, posebno od kar je prevzelo trgovsko podjetje »Napredek«. Mesa je več vrst

in tudi kvaliteta je boljša. Potrebno pa bo poslovalnice v najkrajšem času opremiti z ustrezнимi napravami, ker je Agrokombinat Emona iz nekaterih bivših svojih poslovalnic odpeljal precej inventarja, predvsem hladilne naprave (iz Moravč) – kljub drugačnemu dogovoru.

Ko so se menili o perspektivi preskrbe z mesom, so predstavniki »Napredka« opozorili, da je potrebno še do poletja zgraditi hladilnico, ki bo sprejela naenkrat vsaj 5 ton mesa, sicer se poleti lahko zgodi, da bomo v naši občini ostali brez mesa. Že sedaj moramo »uvajati« iz drugih krajev in od drugih podjetij precejšnjo količino mesa in mesnih izdelkov, poleti pa bomo morali skoraj vse meso pripeljati od drugod. Zato pa je potrebna večja hladilnica, v kateri bi imeli lahko vsaj enotedenško zalogu mesa. Sedaj proda tedensko »Napredek« do 5 ton mesa in 3 tone mesnih izdelkov.

Seveda pa so pri nameravani gradnji hladilnice največji problemi sredstva – 15 milijonov. Vendar jih bo treba nekje dobiti (morda s posojili nekaterih podjetij)!

Seveda pa preskrba z mesom v okviru trgovskega podjetja ni dokončna rešitev, ampak bo v perspektivi potrebno ustanoviti samostojno mesarsko podjetje.

Mimogrede: pa smo spet tam,

kjer smo bili pred nekaj leti pri lokalnih mesarskih podjetjih. Samo, da smo imeli delo z raznimi organizacijami in reorganizacijami – pa čeprav na škodo oskrbe občanov. Naš – potrošnik – žep je, izgleda, še vedno dovolj globok, da prenese tudi takšne neresne mahinacije.

Na tribuni so soglasno podprtli čimprejšnjo gradnjo hladilnice, v perspektivi pa tudi manjše klavnice.

Najkritičnejša pa je trenutno v Domžalah in v občini sploh oskrba s kruhom in mlekom. Kruh je že problem št. 1 saj ga ponavadi vsak dan opoldne že zmanjka in so tako prikrajšani predvsem tisti, ki so zaposleni dopoldne.

Trenutno spečejo vse pekarije družbenega in zasebnega sektorja v občini 80 ton kruha mesečno, čeprav so potrebe preračunane na 150 do 180 ton. V nekaj mesecih pa bo posmanjanje kruha še večje, posebno še s prihodom sezonske delovne sile.

Sedanje pekarije so zastarele, njihove zmogljivosti daleč premajhne in povrhu vsega še raztresene na raznih krajih, kar seveda samo podraži proizvodne stroške. Na tribuni so zahtevali, da se začne ta problem takoj korenito reševati v okviru naše občine ali v sodelovanju s kamniško občino, ker Zito ne more zagotoviti kruha iz industrijske peči v Ljubljani.

Naši novi republiški poslanci

Prof. Miro Stiplovšek,

asistent za najnovejšo zgodovino na ljubljanski univerzi. Rojen 1935 v Ljubljani, tajnik Zgodovinskega društva za Slovenijo, je bil odbornik občinske skupščine Domžale in predsednik Sveta za kulturo in prosveto. Član ZK od 1958. Izvoljen je bil v prosvetno-kulturni zbor Skupščine SRS in kot poslanec izvoljen v stalni odbor za proučevanje zakonskih in drugih predlogov.

Marija Ivković,

invalidska upokojenka, rojena 1924. Sodelovala v NOB in dosegla čin majorja. V Beogradu končala Višjo komercialno šolo. Članica ZK je od leta 1943, sedaj je članica Občinskega komiteja ZK Domžale in Sveta krajevne skupnosti Vir. Zelo aktivna in vsestranska družbena delavka in predavateljica. Izvoljena je bila v Splošni zbor Skupščine Socialistične republike Slovenije

Ing. Pavel Grandovec,

strojni inženir, rojen leta 1927. Diplomiral v Ljubljani na fakulteti za strojništvo, sedaj zaposlen kot tehnični vodja v Mlinostroju, tovarni mlinskih strojev v Studi pri Domžalah. Kot študent bil honorarni predavatelj na Vajenski šoli v Domžalah za vajence kovinske stroke. Izvoljen je bil za poslanca v gospodarski zbor Skupščine Socialistične republike Slovenije

ni, ker kruha manjka tudi tam. Nekdo je tudi propomnil, da niso maksimalno izkorisčene nititi sedanje kapacitete v zasebnih pekarijah, ker ni delavcev.

Edina rešitev je nedvomno v izgradnji industrijske peči, ki bi pokrila potrebe po kruhu v naši in kamniški občini. Načrti so že pripravljeni. Peč bi stala na Viru, stroški zanjo pa bi bili 400 milijonov. Kljub visoki ceni pa je ta varianta še vseeno cenejša kot gradnja dveh ločenih peči, ene v kamniški in ene v domžalski občini, ker bi bila vsaka peč najmanj 240 milijonov.

Toda kje dobiti sredstva? Komunalna banka podružnica Domžale razpolaga z majhnim kreditnim skladom (nekaj čez 300 milijonov) in iz tega vira verjetno ne bo sredstev. Treba pa jih bo še letos nekje najti, da bi pričeli vsaj s prvo fazo izgradnje peči.

Morda bi bilo pametno razmislit (kljub slabim cestam itd. ter drugim potrebam v posameznih krajevnih skupnostih) o krajevnem samopričevku, če bi ga sprejeli na vseh zborih volivev, ali vsaj na večini, saj je to navsezadnje osnovna hrana. Razmislimo!

V okviru 20-letnice osvoboditve in 15-letnice glasbene vzgoje v Domžalah pritejata Zavod za glasbeno izobraževanje Domžale in občinski svet kulturno-prosvetnih organizacij Domžale vrsto prireditev in to:

v torek 11. maja ob 20. uri je bil koncert pihalnih orkestrov iz Mengša in Domžal v dvorani Kina Domžale;

v ponedeljek 17. maja ob 20. uri je bila revija pevskih zborov iz Domžal, Moravč, Radomelj, Lukovice, Jarš in Kamnika v dvorani Kina Domžale;

v torek 18. maja ob 20. uri bo občinska revija narodnih in zabavnih ansamblov v dvorani Kina Domžale;

v četrtek 20. maja ob 20. uri bo večer komorne glasbe. Nastopajo solisti in komorne skupine v novi Mali dvorani Zavoda za glasbeno izobraževanje v Domžalah;

v soboto 22. maja ob 20. uri bo slavnostni koncert Zavoda za glasbeno izobraževanje Domžale v dvorani Kina Domžale;

v ponedeljek 24. maja ob 20. uri bo ponovitev revije narodnih in zabavnih ansamblov v Mengšu;

v petek 28. maja ob 20. uri bo ponovitev slavnostnega koncerta Zavoda za glasbeno izobraževanje v Mengšu.

Vabimo občane, da se priredeš udeleži v čim večjem številu.

Kulturni dogodek v Domžalah

13. aprila je doživel svojognjeni krst mešani pevski zbor »Svobode« v Domžalah s tem, da nam je priredil svoj prvi samostojni celovečerni koncert. Ceprav deluje šele pol leta – ustanovljen je bil jeseni 1964, o čemer smo že poročali, mu je uspelo v kratkem času naštudirati celovečerni program. Količina časa, dela in požrtvovanosti je treba za tako kulturno prireditev, ve samo tisti, ki je že kdaj delal na takem zboru. Poleg študija za ta nastop se je zbor predstavil domžalski publiki že na proslavi dneva republike, na Prešernovi proslavi in na proslavi dneva žena. Dirigent Tonetu Juvanu in pa seveda članom zборa ni bilo žal niti časa niti truda, da je koncert tako dobro uspel, saj je zbor polna dvorana nagradila z burnim aplavzom in so poslušalci zadovoljni odšli s koncerta. Posebno bi poudarili še to, da je bila na koncertu publika izredno pozorna, kar je v Domžalah redek primer in je to tudi precej pripomoglo k kvaliteti izvajanja.

Koncertu so prisostvovali tudi nekateri vidnejši glasbeniki, med njimi prof. Janez Bole, dirigent zborov Slovenske filharmonije, ki je po koncertu posredoval zboru svoje vtise in med drugim povedal tudi to, da je takšen nastop, ki je bil na tako zavidljivi kvalitetni višini, kulturni praznik ne samo za Domžale, ampak za vso slovensko kulturno javnost. Rekel, je da je ponosen, ker se je v neposredni bližini Ljubljane pojavil tak amaterski zbor, saj že prevladuje mnenje, da amaterski zbori, ki goje resno petje, marsikje le še života.

Prav posebno pa je bil zadovoljen s sestavo in pestrostjo programa, saj je zbor izvajal Gallusa, slovenske umetne in narodne pesmi, kakor tudi tuje, med njimi hrvatske, madjarske, ruske, južnoameriške in črnske duhovne pesmi.

K dobrì izvedbi so mnogo pričimogli tudi naši gosti, recitator Humer Jože ter solisti: sopranistka Fanika Pavlin, altsistka Majda Nahtigal in basist Rok Lap.

Na koncu bi pripomnili še to, da je naša kulturna dolžnost, da ta mladi zbor materialno podpremo, ker le tako bo imel pogoste na nadaljnjo kvalitetno rast in bo lahko dostojno reprezentiral našo domžalsko kulturno dejavnost.

10 let Rašice v Moravčah

Osmega februarja 1963 je minilo osem let od takrat, ko sta se zglasila predsednik in tajnik bivše občine Moravče v Tovarni pletenju Gameljne in pričela voditi razgovore o ustanovitvi obrata v Moravčah. Tu je bilo namreč mnogo nezaposlenih žena in jim je bilo nujno preskrbiti delo. Po večkratnem razpravljanju so predstavniki te tovarne pristali na to, da se obrat tovarne zgradi, vendar pod pogojem, da občina preskrbi pletilne stroje, prostore, delovno silo in stanovanja za vodiljn kader. Ko je bivša občina Moravče vse to preskrbela, je bil 15. maja odprt obrat, ki je takoj sprejel na delo 90 delavk. Prostore je imel v dveh zgradbah in sicer v Lavričevi hiši in občinski stavbi, kajti poleg pletilnice je pričela z delom tudi šivalnica. Ker so delavke delale v zelo tesnih in nehigieniskih prostorih in ker se je obrat širil, je bilo treba že kmalu misliti na nove obratne prostore. O tem so člani kolektiva razpravljali na množičnem sestanku dne 8. IX. 1960. Delavke so prve dale pohudo za gradnjo in sicer tako, da se je vsaka izmed njih zavzela, da bo od svoje plače prispevala mesečno 1000 din in to za dobro enega leta. Poleg tega so sklenile, da bodo prispevale celotni nadomestni zaslužek ter so-delovale pri prostovoljnem težkem delu, kot je izkop temeljev, priprava kamena in

gramoza ter pri izbiranju lesa. Ti sklepi so bili sprejeti soglasno. Izvoljen je bil tudi gradbeni odbor s predsednikom Čecom na čelu. Velike so bile obveznosti in naloge, ki si jih je zadal ta odbor. Ker pa je imel vso pomoč pri ljudeh, je lahko takoj pristopil k akciji. Pričel je zbirati material in denar. Preko zime je pripravil vse potrebno za gradnjo ter zbral preko 120 m³ lesa, 60 m³ kamenja, 100 m³ peska, katerega so vaščani in delavke sami nakopali. Dne 28. III. 1961 so pričeli s kopanjem temeljev. Že prvi dan je delalo preko 120 ljudi. Delo je hitro napredovalo. Gradbena dela je prevzelo Gradbeno podjetje Domžale, medtem ko so les za ostrešje, občani sami tesali in vozili v Moravče na gradbišče. Nedeljo za nedeljo so se prostovoljna dela nadaljevala in stavba je hitro rasla. Gotova je bila pred pogodbenim rokom.

Otvoritev obrata je bila 17. XII. 1961. Vrednost del, materiala, denarja in prostovoljnih prispevkov je znašala 5 milijonov 500.000 din. Nepozabni so trenutki, ko je pokojni poslanec Tomo Brejc otvoril svečanost. Hala, kjer je sedaj pletilnica, ki je dolga 33 m in široka 12,5 m je sprejela preko 400 obiskovalcev. Bila je lepo okrašena.

Tako je delovni kolektiv, ki je najmlajši v občini, prišel

S prostovoljnim delom so Moravčani pričeli graditi obrat »Rašice«, v katerem dela sedaj v higieniskih prostorih že 140 delavk

do novih obratnih prostorov, ki odgovarjajo vse sodobnim zahtevam.

Sedaj je v obratu zaposlenih 120 delavk in delavcev. V letu 1964 so proizvedli že 30.000 kg pletenin, plan za leto 1965 pa je 31.500 kg. Obrat vsako leto sprejema mlade nove delavke in jih prireže 6 mesecev. Do konca tega leta bo število zaposlenih naraslo že na 140. Kolikor pa se bo število povečalo preko 150, bo tovarna stavbo razširila tako, da jo bo dvignila za eno nadstropje, ker so bili tememji tako grajeni. Ker delajo v tem obratu delavke s celotnega moravškega področja in hodijo nekatere

tudi po dve uri in več daleč, kar je posebno pozimi zelo naporno, bo potrebno zgraditi zanje samske sobe. K tej gradnji bo prispevela del sredstev tovarna Rašica, kolikor bo nudil pomoč tudi Sklad za stanovanjsko izgradnjo. Ta tovarna je prinesla moravškemu prebivalstvu velik napredok. Preko 3.000.000 dinarjev prihaja mesečno v dolino. Kar se že odraža v celotnem življenju ljudi. V Moravčah bi bilo prav, če bi se mogel zgraditi še kak obrat, kjer bi bili zaposleni moški, da se jim ne bi bilo treba dnevno voziti po takto slabih cesti v razne tovarne v Domžalah in okolico.

Servisne delavnice stanovanjske skupnosti ukinjene

Zakon o krajevnih skupnostih ne predvideva več servisnih delavnic v dosedanjem smislu in z dosedanjimi ugodnostmi, tam pa, kjer so taki uslužnostni servisi še bili, pa so morali biti najkasneje do 31. marca t.l. ukinjeni. Tako so bili tudi pri domžalski krajevni skupnosti s tem dnem ukinjeni vsi uslužnostni servisi in sicer:

1. šivalnica,
2. pralnica in čistilnica,
3. vodovodno instalaterski servis,

4. čevljarska delavnica,

5. plesarska delavnica,

6. servis za popravilo hiš.

Kolikor naj bi našteti obračuti obstajali še v naprej, bi se morali organizirati kot samostojne obrtne organizacije z lastnimi organi upravljanja in seveda z enakimi družbenimi obveznostmi, kot vse ostale gospodarske organizacije. Večina dosedanjih servisnih delavnic pa nima pogojev za osamosvojitev in zato so bile konec marca ukinjene. Usluge, ki so jih do sedaj vršile občanom, bodo morali pač prevzeti in jih opravljati privatni obrtniki, kar v Domžalah z močno

razvitim obrtništvom ne bo noben problem.

Kot samostojno obrtno podjetje bo še naprej poslovala pralnica, vodovodno instalaterski servis pa se je priključil Vodni skupnosti Domžale.

Z ukinitvijo uslužnostnih servisov pa se je tudi področje dela same krajevne skupnosti bistveno spremeno. Odsej dalje bo v prvi vrsti skrbela za urejanje določenih cest, za javno razsvetljavo v stranskih ulicah, za zelenice in parke, dalje za otroško varstvo in socialno skrbstvo, družbeno prehrano itd.

Kilometrski kamen

Ob občinski cesti Lukovica–Moravče v vasi Dole pri hiši št. 1 leži že več kot leto dni na sadnem vrtu tik ob cesti betonski kilometrski kamen z oznamko 7,5 km.

Kdo ga je podrl ni znano, vprašanje pa je, ali imajo kilometrski kamni ob cesti še kak pomen, ko kažejo razdaljo iz kraja v kraj ali ne in pa kdo se ga bo usmilil, da bi ga postavil nazaj na mesto, kamor spada.

Nova odkritja jamarjev

Tudi pozimi so domžalski jamarji nadaljevali z razgibanjem dejavnosti svojega društva. Organizirali so več raziskovanj v bolj in manj znanih jamah. Posebno bogate plodove je obrodilo njihovo delo v Miševi jami na Gorjuši.

Vhod v jamo, ki je približno 500 m od vhoda v Železno jamo, ne daje slutiti, kakšne razsežnosti se skrivajo globoko pod zemljo. Po dvajsetmetrskem prepadu pelje ozek, poševen rov navzdol in se konča na robu drugega prepada. Po lestvici se pride v tretjo največjo dvorano, od koder je speljanih na vse strani še več rorov. Pokazalo se je, da le še obstaja upanje, da se jama v nekem rovu nadaljuje. Po nekajurnem kopanju so jamaji predrli v prostor, kjer naj bi se jama zaključila. Le vztrajnosti enega izmed njih se imajo zahvaliti, da so prodrali še dlje. Povečal je razpok pri tleh in pred ja-

marji se je zableščala prekrasniga dvorana, vsa prekrita z majhnimi jezerci. Rovi so vodili v še eno in nato v še eno. Bili so ozki, da so se jamarji le stežka prebjali skozi.

V dvorani se nahajajo prekrasni kapniki, nekateri debeli kot roka, drugi tanki kot svinčnik. Miševa jama je sedaj najlepša in hkrati ena izmed največjih na domžalskem področju.

Velika želja domžalskih jamarjev je, da bi lahko povezali med seboj Železno jamo, ki je že odprt za obiskovalce, in Mišovo jamo, saj se njuni glavni smeri približujeta.

Letos bo v Jugoslaviji svetovni speleološki kongres; jamarji upajo, da bo del tega kongresa tudi v Domžalah, da bodo poleg domačinov vedeli tudi tujci, da se tudi na tem končku Slovenije nahaja podzemeljski svet, vreden zanimanja in občudovanja.

PREKLIC

Obžalujem gorlice, ki sem jih izjavil o tovariših Alojzu Gostiču, Francu Lebru in Ivanu Pustotniku, vsi iz Moravč, in se jim zahvaljujem, ker so odstopili od tožbe.

Maks Kos, Češnjice 21

Proslava 1. maja v Domžalah

Tako kot drugod po Sloveniji, so tudi v Domžalah na večer pred praznikom 1. maja priredili proslavo v počastitev delavskega praznika. Domžale so bile lepo okrašene z zastavami, ceste počiščene, zelenice urejene.

Letos je bila ta prireditve na travniku pod Šumberkom, poleg bivše gostilne »Pri Ivotu«. Po Internacionalni je domžalska godba zaigrala še nekaj borbenih pesmi, moški pevski zbor upokojencev pa je zapel nekaj priložnostnih pesmi. O pomenu praznika je spregovoril predsednik občinskega sindikalnega sveta tov. Ivan Kralj.

Prostor za podobne prireditve je zelo primeren. Tudi za ozvočenje je bilo preskrbljeno. Skoda le, da se proslave ni udeležilo več ljudi. Poskrbljeno je bilo tudi za jedačo in pijačo in če bi bilo topleje, bi bilo verjetno tudi tu bolj živahno.

Kot vedno na ta dan, je tudi letos domžalska godba poskrbela na sam prvi maj z budnico, ki je bila zelo originalna. Poleg vseh zvokov so godbeniki spremljali še harmonikar v koleslju, Tinčkov Lojze iz Stoba je pa na vozu, ki je bil ves v zelenju s konjem in volom, ki sta bila vanj vprežena, peljal kotel, v katerem so godbeniki pripravili okusen golaž. Kuhar se je peljal na čelu kar na viličarju. Seveda ni manjkalo tudi narodnih noš. Otroci so se pa veselili z veliko žogo, ki so jo valili po cesti in tako popestrili ta sprevod. Tako so domžalski godbeniki tudi letos prispevali k boljšemu počutju v dneh praznovanja prvega maja.

Prireditve za 1. maj so bile še v Mengšu, po šolah in kolektivih.

Delo pri nadaljevanju gradnje stolnic v Domžalah je oživelo. Kupcem bodo stanovanja v prvem stolpiču že kmalu na razpolago, v ostala dva pa se bodo mogli vseliti nekaj kasneje. Nestrpi pa postajajo kupci stanovanj v četrtem stolpiču, ki je nepokrit prezimil in tudi sedaj še ne kaže, da bo kmalu pod streho. Kaj je vzrok, da prav ta objekt tako zaostaja in kdaj se bodo stanovalci predvidoma lahko vselili?

Iz delavske univerze Domžale

Kljub temu, da se je izobraževalno delo na Delavske univerzi Domžale začelo še v zimskih mesecih, lahko danes ugotavljamo, da je bilo organiziranih 1280 izobraževalnih ur, ki so zajemale področja idejno-političnega, družbenega, strokovnega in splošnega izobraževanja. Zanimivo je to, da je vedno več slušateljev v daljših oblikah izobraževanja in v pripravljalnih tečajih za polaganje izpitov na rednih šolah. Tako je trenutno vpisanih v tečaj za kvalifikacijo 88 slušateljev (srednja ekonomska šola, srednja galanterijska šola in tečaj za poklicne voznike) in da je 53 slušateljev absoluiralo programe I. in II. stopnje politične šole. Rayno tako obiskuje 25 slušateljev tečaj nemškega in angleškega jezika. V gospodarskih organizacijah pa so bili organi-

zirani seminarji za prekvalifikacijo delavcev, katerih se je udeležilo 116 slušateljev. Za samoupravljanje v gospodarskih organizacijah so bili organizirani posebni seminarji, katerih so se udeležili člani samoupravnih organov, za njihova vodstva pa sta bila organizirana dva seminarja in sicer v Kamniški Bistrici in Izoli. Trenutno lahko beležimo, da so mimo predavanj za starše in doraščajočo mladino bili zajeti v izobraževalni proces ne samo neposredni proizvajalci, ampak tudi drugi občani, ki se hočejo izobraževati.

Svet zavoda Delavske univerze Domžale smatra, da je dosezanje delo zavoda bilo plodno in da bo dokončna analiza dejavnosti za sezono 1964/65 lahko dokazala upravičeni obstoj te izobraževalne ustanove.

V Nožicah so se v Krajevnem odboru pogovarjali o ureditvi cestnega odcepa od glavne ceste do središča vasi in o razsvetlitvi križišč. Sredstva, ki so jih imeli, so porabili za nabavo materiala, vsa dela pa so opravili prostovoljno. Morda bi bilo koristno tudi drugod razmisli o organizaciji prostovoljnega dela za ureditev lokalnih problemov. Prebivalci Nožic so pokazali veliko dobre volje in prizadevnosti.

Družbeni center - da ali ne?

Te dni je bil v Domžalah posvet predstavnikov družbenih organizacij in društev, občinske skupščine in nekaterih delovnih organizacij o nadaljnji izgradnji družbenega centra (ali Community centra, kot so mu nekateri rekli), posebno pa še o nadaljnji izgradnji velikega dvoranskega objekta. Ta je v glavnem že dograjen, ni pa še opremljen. Posvet je organiziral investitor tega objekta Zavod za gospodarsko propagando.

Kakšni so načrti?

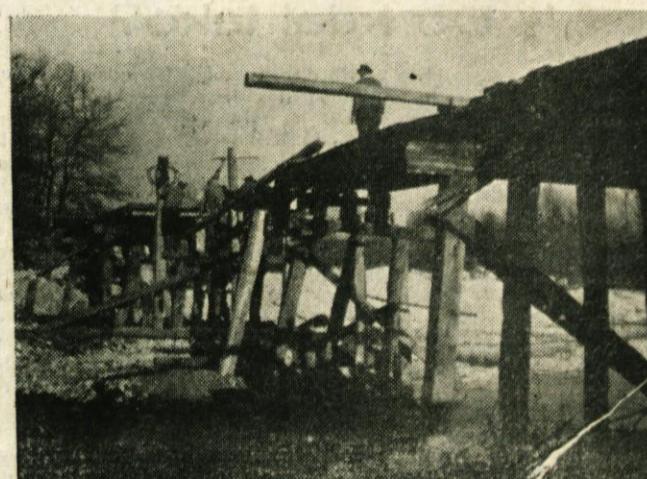
Družbeni center v središču Domžal, čigar maketo smo pred dvema letoma že objavili v na-

šem listu, bo obsegal po sedanji načrtih dvoranski objekt s 1200 sedeži, ki je — kot rečeno — v glavnem že dograjen,

Pa še...

— v novi dvorani ne bodo predvajali filmov, kot nekateri pričakujejo; zato bo čimprej treba zgraditi novo kino dvorano, kar je na omenjenem posvetu direktor kino podjetja tovariš Bojan Krištof že zahteval,

— razmisli velja o predlogu, da bi nova dvorana lahko služila tudi kot telovadnica za II. osnovno šolo, SIC in STUGS; — ustanoviti bo treba verjetno poseben organ, ki bo skrbel za pravilno uporabo novega dvoranskega objekta.

Most čez Bistrico med Homcem in Radomljami je bil že večkrat predmet razprav na zborih volivcev. Ker pa je most kljub temu razpadal, so se vaščani Homca na pobudo krajevnega odbora odločili za prostovoljno delovno akcijo. Sedaj je most spet urejen in omogoča varen prehod. Organizator akcije je bil odbornik tega območja, tovariš Mavser Franc

Uspeh krvodajalske akcije v Moravčah

Skupina krvodajalcev iz Moravč pred odhodom na odvzem krvi

V mesecu marcu 1965 je bila v naši občini izvedena krvodajalska akcija. Za moravško področje je bil za oddajo krvi določen 24. marec. V tej osnovni organizaciji se je že z čim boljši uspeh posebno zavzel tov. Janko Zupan, ki je z njemu pripravljen prizadovnostjo propagiral med ljudmi, naj se odzovejo pozivu RK, kar mu je tudi v polni meri uspelo. 24. marca se je odpeljalo v Ljubljano na zavod za transfuzijo krvi s tremi avtobusi 123 prostovoljnimi krvodajalci, ki so darovali svojo kri za reševanje življenja.

Zavestjo, da opravljajo s tem človekoljubnim dejanjem humano delo, v pomoč sočlenu v nesreči in bolezni, so se vsi z veseljem odzvali pozivu zavoda za transfuzijo krvi v Ljubljani in občinskemu odboru RK Domžale, ter se odpeljali s smehom in pesmijo v Ljubljano, s prijetnim občutkom, da vršijo nadvise koristno delo, ki naj bo za vzgled mnogim krajem v občini.

Po odvezemu krvi so bili vsi postreženi z izdatno malico in dobrim konjakom.

Na zavodu za transfuzijo krvi so bili zadovoljni in veseli požrtvovalnosti, ki so jo pokazali darovalci iz moravške doline, zadovoljen je bil občinski odbor RK Domžale, zadovoljni pa tudi krvodajalci sami, ki so se veseli vračali domov, zavedajoč se, da so s tem veliko pripomogli skupnosti in preko nje posamezniku v bolezni in nesreči. Vsem krvodajalcem moravške doline od Kandrš pa vse do Krtine in Krajevnemu odboru RK Moravče, se Občinski odbor RK prav lepo zahvaljuje za njihovo prizadovnost, ki naj bo za zgled vsem ostalim organizacijam RK v občini.

Z ozirom na to ker se je moravški okoliš vedno polnoštivo udeležil krvodajalske akcije, je predvideno, da bo krvodajalska proslava letos v Moravčah. Na njej bodo najzaslužnejšim krvodajalcem podelili srebrne in zlate značke ter diplome.

Do kdaj tako?

Odborniku za 11. volilno enoto v zboru delovne skupnosti občinske skupščine Domžale je marca letos potekel mandat. To volilno enoto sestavljajo tele organizacije: Rašica obrat Moravče, Mizarstvo Moravče, pošta Moravče, poslovalnica trgovskega podjetja »Napredek« v Moravčah, Pečah in Vrhopoljah, obrat »Termita« v Moravčah. Invalidske delavnice iz Krašč in Dol, vsi cestari ter zasebni obrtniki tega področja.

Na večer 4. III. 1965 ob 18. uri je bil sklican zbor delovnih ljudi, volivev z namenom, predlagati in določiti kandidate za novega odbornika. Ta sestanek oziroma zbor pa je bil na nesrečo zelo slabo obiskan, kajti iz nekaterih delovnih organizacij sploh ni bilo udeležbe. Če izrazimo to v procentih na število volivev v posamez-

nih podjetjih je bila udeležba približno tako:

»Rašica 0,5 %, »Termit« 2%, Mizarstvo 5–10 %, Invalidske delavnice 2%. Iz zasebnega sektorja 2 člana, medtem ko iz ostalih organizacij niti enega. Za sklepčnost sestanka pa je potrebno določeno število oziroma procent volivev. Zato, ne bodi len — pokličimo večerno šolo in odgovarjajoče število ljudi je tukaj — toda ne volivcev. Lep procent kandidatov večerne šole sploh ni v delovnem razmerju, ali pa so zaposljeni izven teh organizacij, ki so imele zbor volivev. Smatramo, da bi bilo potrebno pred delavje moravških podjetij več zavesti, saj nas tare mnogo problemov, o katerih bi se lahko najbolje pogovorili prav na zborih volivev.

Ali se nas vse to res prav nič ne tiče?

Čistoča - naša skupna skrb

Turistično društvo Domžale je že pred časom postavilo preko 20 košev za odpadke na najbolj prometnih krajih v Domžalah in pred trgovinami. Namen je bil ta, da bi občani odpadke namesto po tleh odlagali v te koše in s tem prispevali k večji čistoči kraja, še posebno v poletnem času in času turistične sezone. Ugotoviti pa moramo, da je precej teh košev že uničenih, nekateri pa

so v napoto nočnim razgrajcem, ki nad njimi preizkušajo svojo moč ali pa poskrbe, da je njih vsebina zjutraj raztresena po cestah in zelenicah. Turistično društvo se trudi, da bi bil izgled Domžala kar najlepši, zato poziva občane, da odlagajo odpadke v zato postavljene posode, prizadete nepridiprave pa, da jih puste na miru.

TD Domžale

Vesti iz Moravč

Prevoz učencev — vozačev urejen

Učenci šolskih okolišev Moravče, Peče in Vrhopolje imajo sedaj urejen prevoz z avtobusi. Upravo podjetja SAP pa prsimo, da na progi Moravče—Peče—Trata postavi prepotrebne znake avtobusnih postajališč, kar velja predvsem za Zg. in Sp. Dobravo. Češče se zgodi, da šofer, ki ne pozna proge, v Dobravi ne ustavi in učenci morajo peš v šolo. To je nerodno tudi za odrasle, ki se poslujujo šolskega avtobusa. Učenci in starši so s prevozom izredno zadovoljni, kajti sedaj šolarji redno prihajajo v šolo in tudi domov se vračajo manj utrujeni ter imajo več časa za učenje. Saj je veliko učencev, ki so moralni prehoditi v obe smeri več kot 16 km, kar velja predvsem za učence iz peškega področja. Težava je za učence, ki se vozijo na progi Moravče—Domžale, kajti posluževati se morajo avtobusa, ki pride v

Moravče že ob 6. uri zjutraj. Uprava avtobusnega podjetja SAP je sicer obljudila, da upusti nov avtobus z odhodom iz Ljubljane ob 6. uri zjutraj in prihodom ob 7.15 v Moravče. Ta avtobus je zelo zaželen razen za učence tudi za delavce, ki so zaposleni v podjetjih v okolici Domžala v nočni izmeni.

Telefon v Moravčah

Posebno poglavje v Moravčah je telefon. Človek čaka in čaka, a zveze ne dobi. Na poštnem uradu v Moravčah smo izvedeli, da so težave zaradi obremenitve avtomatske telefonske centrale v Domžalah. Res pa je tudi, da Moravče nimajo svoje telefonske linije. Zato se večkrat zgoditi, da tudi v najnajnejših primerih ne moremo iz Moravč nikamor telefonirati in smo na ta način popolnoma odrezani od sveta. Upravo PTT prosimo, da to prečo zadevo glede telefona v Moravčah nekako uredi.

8. marec - dan žena je za nami!

Razveseljivo je bilo opazovati po podjetjih domžalske komune, kako skrbno so se povsod pripravljali na ta, za žene veliki dan. Že nekaj dni pred tem datumom so zadolženi skrbeli za nabavo daril ter predmetov za nameravano proslavo. Na slavnost so bile vabljene vse žene — delavke, kar je tudi prav, toda nehotje nastane vprašanje, kje in kam pa so bile vabljene kmečke žene?

Prav te so nudile v času NOB borcem največjo pomoč. Ako se človek v duhu povrne nazaj v preteklost, se spomni njihove naklonjenosti. Koliko težkih trenutkov je bilo treba premostiti, ko so v svoj dom

sprejemale izčrpane, premražene ter do kože premočene partizane, jim zakurile peč in jih nahranile.

Njih se pa ob prazniku žena ne spomnimo. Pa bi bilo prav, če bi se naša osnovna politična organizacija, t.j. SZDL spomnila tudi njih.

V sosednji komuni in sicer v KO SZDL Bukovica-Šenkovača so vsako leto vabljene na to proslavo vse žene teh naselij in ob tej priliki se razvije družbeni večer, na katerega so vabljeni tudi možje.

Ali ni to posnemanja vredno? Saj je tudi kmečka žena delovna žena!

Obljuba dela dolg

Gasilsko društvo Krašče je v letu 1961 razvilo društveni prapor. Vsa denarna sredstva so bila zbrana na prostovoljni osnovi z gesлом, ktoror daruje tisoč din za zlati žebliček, ga bo »prapor« spremiljal na njegovi zadnji poti.

Dne 28. II. 1965 je bil pogreb upokojenca Mavričija Berganta iz Krašč. Praporčak gasilskega društva Krašče je bil o tem pravočasno obveščen, ker je pokojni tudi daroval zlati žebliček. Nerazumljivo je, kaj se praporčak s praporom pogreba ni udeležil.